

MERT-İGO

Robot Destek
Hattı

© 2025, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Ticaret A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Genç Hayat, Hayat Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Yayınevi Sertifika No: 75092

ISBN: 978-625-447-253-4

Genç Hayat Yayınları: 270

MERT-İGO: 1

Kitap Adı: MERT-İGO / Robot Destek Hattı

Yazar: Öznur Çokcanlı

Çizer: Cemile Ağaç Yıldırım

Yayın Yönetmeni: Elif Tokkal

Düzeltili: Recep Fatih Şafak

Kapak Tasarım: Osman Büyükmütlü

Sayfa Tasarım: Zeynep Bayrak

Baskı Yeri ve Tarihi: İstanbul, 2025

Baskı - Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 GSM: 0530 259 80 96

 www.hayatyayinlari.com

 editor@hayatyayinlari.com

Genç Hayat Yayınları

MERT-İGO

Robot Destek
Hattı

Öznur
Çokcanlı

Çizer:
Cemile Ağaç Yıldırım

ÖZNUR ÇOKCANLI

Türk Dili Edebiyatı bölümünden sonra çocuklara duyduğu ilgi onu Okul Öncesi Öğretmenliği okumaya yönlendirdi. Çocuk edebiyatı alanında akademik çalışmalar yaptı. Çeşitli dergilerde öyküleri yayınlandı.

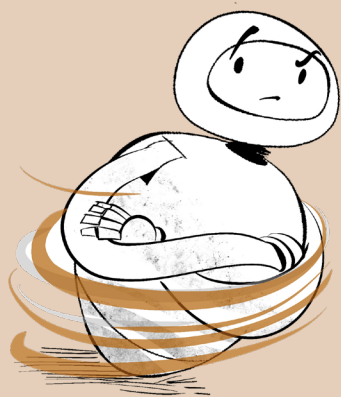
Bilim insanlarının hayat hikâyelerini sıra dışı bir kurguyla anlattığı *Yeni Dünya Takımı* serisiyle yazarlık yolculuğunu bir adım ileriye taşıdı. Seride *Albert Einstein, Nikola Tesla, Marie Curie, Leonardo da Vinci* ve *Isaac Newton*'un yaşamlarını çocuklara ilham verecek şekilde kaleme aldı.

Çocuk ve Gençlik Kitapları editörü olarak 350'yi aşkın kitabın okuyucusuyla buluşmasını sağladı. *Tozko-paran İskender Kurt Kapanı, Simurg Ateşi, Çöl Aslanı* ve *Bir Efsanenin Doğuşu* kitaplarının proje koordinatörlüğünü yaptı. TRT 1 ve TRT EBA kanallarında yayınlanan *Uzaktan Erişim* yarışması ve yine TRT 1'de yayınlanan *Fazlası Zarar* programlarının editörlüklerini yaparak milyonlarca izleyiciye ulaşma fırsatı buldu.

Şimdilerde dramasal öğretmenliği yaparken çocuklar ve gençler için yazmaya devam ediyor; sosyal medyada *Süt Kurabiye Kitap* markası ile çocuklar için özel içerikler üretiyor; yaratıcı yazarlık, yaratıcı drama ve kitapla bütünleştirilmiş etkinlik atölyeleri düzenliyor.

İTHAF

İnsan Destek Hatlarım annem ve teyzeme...

[1. BÖLÜM]

Kaçış Yok

Mert'in etrafı sıkı sıkıya sarılmıştı. Bir sağa, bir sola bakındı. Hiçbir çıkış yolu bulamadı. Kaçacak yeri yoktu. O hâlde daha iyi saklanmalıydı. Olduğu yerde küçüldü, küçüldü... Deve kuşlarının başını kuma gömmesi gibi kafasını kollarının arasına aldı.

Çok sessizdi ama nefes alışverişleri sıklaşmıştı. Bir an önce nefesini düzenlemeliydi yoksa fark edilebilirdi. **Saatın tik taklarına kulak verdi.** Sanki zaman yavaşlamıştı.

Gizlendiği yerden göz ucuyla baktı. Bakar bakmaz da pişman oldu. Biri onu görmüştü. Kalbi daha da hızlı atmaya başladı. Yakalanmıştı. İşte, şimdi başı dertteydi.

“Sen! Gel bakalım!”

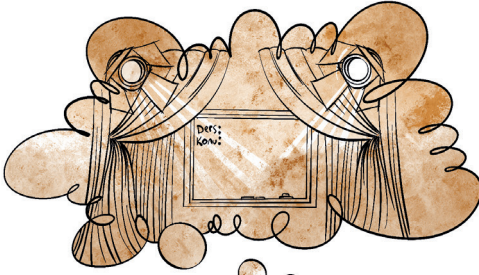
Yutkunmaya çalıştığında boğazında bir yumru hissetti. **Kulağına fısıltılar gelmeye başladı.**

ÖZNER ÇOKCANLI

Fısıltılar artarak **uğultu** hâlini aldı. Çıkışı olmayan bir labirentteydi sanki. Şimdi ne yapacaktı?

O sırada bir el, omzuna değdi. İrkilerek başını kaldırdı. Kaçmaya çalıştığı kişi, tam karşısında duruyordu.

“Mert! Kime diyorum? Hadi bakalım. Tahtaya kalkma sırası sende.” dedi öğretmeni.

Burası matematik dersinin işlendiği 4-B sınıfıydı. Mert'in kaçmaya çalıştığı kişiye öğretmeni idi.

Mert, stres-ten kulaklarına kadar kızarmıştı ama yapacak bir şey kalmamıştı. İsteksizce ayağa kalktı.

Öğretmeni sırtını sıvazlayarak, “Senin için çok kolay bir soru. Çabucak yaparsın,” dedi.

MERT-İGO

Mert, 'Cevap 247 zaten de zor olan soru değil ki! Tahtaya kalkmak...' diye içinden geçirdi.

Tüm gözlerin üzerinde olduğunu bilen Mert, bu ağırlığın altında eziliyordu. Yavaş adımlarla tahtaya ilerlerken en yakın arkadaşı Zehra'yla **göz göze geldi.**

Zehra, ona gülümsedi. Sonra da başaraçağına inanıyorum anlamında zafer işareti yaptı. Caner aniden, "Öğretmenim! Zehra cevabı söyledi!" diye bağırdı.

Zehra, kaşlarını çatarak Caner'e döndü:

"Ne alakası var ya? Hem cevap 2 değil ki!"

Caner bu defa da, "Öğretmenim! Zehra, cevabın ne 'olmadığını' söyledi. Bu da bir çeşit kopya bence." dedi.

Bu sözler, sınıftakileri güldürdü.

Öğretmen, "Evet, çocuklar! Sessizlik! Mert, seni bekliyoruz." dedi.

Mert, derin bir nefes aldı. Bir eliyle ensesini ovuştururken diğer eliyle cevabı yazdı.

Öğretmeni, "Cevap doğru ama nasıl yaptığını da görelim. İşlemleri de yaz lütfen." dedi.

ÖZNER ÇOKCANLI

Mert, yazmaya çalışırken avuçları terlediği için tahta kalemi elinden kayıyordu. Bu yüzden yazısı berbat görünüyordu.

Caner, “Öğretmenim! Bu yazıyı ancak kargalar okur. Baksanıza **kargacık burgacık!**” diyerek kahkaha attı.

Yine aynı şey olmuştu, heyecanlanmıştı. Elleri titrese de işlemleri tamamlayabildi.

MERT-İGO

Öğretmeni, “Aferin Mert. İşlem sıran da doğru. Gördüğün gibi kısa sürede cevapladin soruyu. Oturabilirsin.” deyince **usulca** sırasına geçti.

Teneffüs zili çaldığında herkes bahçeye koşarken Zehra, sırasından kalkmayan Mert’in yanına gitti. Mert’in elinde çevirdiği kalemi kapıp mikrofonmuş gibi tuttu:

“Yine şaşırtmadı! Yine anında cevabı buldu! **Mikrofonlarımızı soruyu saniyesinde çözen Mert’e uzatıyoruz.**”

Mert gülererek, “Bana diyene bak! Cevabın iki olmadığını söylediğine göre...” dedi.

Zehra, “Herhâlde yani! Var bizde de bir şeyler.” diye cevapladı arkadaşını.

Mert, “Ama Caner’de olmadığı kesin! Neyse ya... Takmıyorum! **Alıştım artık...**” dedi.

Zehra, “Maalesef... **Ne yaparsak yapalım değişmiyor bu çocuk.** Değişmeyecek! Mecbur katlanıyoruz. Fabrika çıkışı defolu ürün gibi!” deyince ikisi de gülmeye başladı.

Zehra, kalemi Mert’e geri uzatırken, “Onu boş ver de sana bir şey soracağım. İnsan cevabını bildiği şeyi açıklamakta neden bu kadar zorlanır? Gerçekten anlamıyorum.” dedi.

ÖZNER ÇOKCANLI

Mert, “Yani aslında ben de bilmiyorum.” dedi üzölerek. **“Sanki tahtaya değil de Sakarya Meydan Muharebesi’ne çıkıyorum.** Öyle bir gerilim benimkisi.”

Zehra, “İyi de grup çalışmalarında hiç böyle değilsin.” dedi.

Mert, “Grup çalışmasında üç kişiyiz: Sen, ben ve Rayhona. O da Özbekistan’dan yeni geldi. Doğru dürüst Türkçe bilmiyor.” dedi.

Zehra kıkırdayarak, “Ya Mert! Güldürmesene!” dedi.

Mert kalemi parmaklarının arasında döndürmeye başladı. “Yalan mı? Öyle!” dedi. “Tahtaya çıkmak farklı... **22 çift gözün üzerimde olduğunu bilmek beni geriyor. Ya yanlış bir şey söylersem? Ya herkes gülerse? Ya dalga geçerlerse?”**

[2. BÖLÜM]

Halis Muhlis

Mert akşamüstü yatağına uzanmış, kitap okuyordu. Gözleri sayfadaki harfleri hızla tarıyor, cümleler **zihninde bir film sahnesi gibi canlanıyordu.**

Kendini öylesine kaptırmıştı ki annesinin burunun dibine kadar soktuğu telefonu yeni fark etti. Ansızın hayal dünyasından gerçek dünyaya çekilmeyi sarsıcı bulsa da kendisini sarsan biri daha vardı: **Annesi.**

“**Dünya’dan Mert’e! Dünya’dan Mert’e!** Bak, Halis dayın ne diyor?” dedi annesi.

Mert, ekranda dayısını görünce ayracı kitabının arasına koyup telefonu aldı.

Dayısı, **“Heyt be! Şu yakışıklıya bakın hele!** Aynı ben! Ee... Erkek çocuk, dayıya çeker diye boşuna dememişler.” dedi.

Mert de “Bunu senden 8972. kez duyuyoruz dayı. Reklamlar bitti mi?” diyerek dayısına takıldı.

ÖZNUR ÇOKCANLI

Dayısı, “Bu reklam değil, genetik bir gerçek. Sen farkında değilsin ama içindeki ‘Halis geni’ her geçen gün güçleniyor.” dedi.

Mert **muzip bir tavırla**, “Peki içimdeki ‘Muhlis geni’ ne oluyor?” dedi.

Dayısı gülererek, “Dur hele! Muhlis dayını karıştıрма!” dedi.

Mert, “Neden? Neticede ‘halis muhlis’ gerçek olan bu!” diyerek bastı kahkahayı.

Dayısı, “**Bak, bak! Kelime oyunu da yapmış.**” dedi.

Onlar böyle şakalaşırken kuzeni Ali, birden telefonu babasının elinden kaptı. Heyecanla, “Mert abi! Mert abi! Biliyor musun? Sınıfta, Okuma Kralı seçildim ben!” dedi.

Mert, “Oo! Tebrik ederim. Her hafta prens seçiliyordun. Sıra krallığını ilan etmeye gelmişti.” dedi.

Kuzeni **kıkırdayarak**, “Sınıfta en hızlı okuyan benim. Dakikada tam 62 kelime!” dedi.

Mert, birinci sınıftayken dakikada 93 kelime okuyabildiğini hatırladı. Ama sadece odasında yalnızken... Kuzeni, hevesle anlatmaya devam etti:

“Hem biliyor musun? 100 sayfalık kitabı, bir günde bitirdim!”

Bu sırada dayısı, kadrāja girerek oğlunu koltuğunun altına aldı. “Yalnız bahsettiği kitap, bir çizgi roman.” dedi.

Mert, bu konuşmaları hafif bir gülümsemeyle dinlerken göz ucuyla az önce elinden bıraktığı kitabına baktı. Ayrıca, daha bugün başladığı 256 sayfalık kitabın son sayfalarına yakın bir yerdeydi.

Kuzeni aralıksız konuşuyor, bir konu bitmeden diğerine geçiyordu. Mert, ekranda “Karşınızdaki kişinin şarjı az!” uyarısını gördü. Aynı anda Ali, “Ay! Şarjı bitiyormuş!” dedi.

Mert gülererek, “Şarj mı? Senin dilin de düşük güç moduna geçti sanırım.” dedi.

Kuzeni kafası karışmış bir şekilde, “Ne? Nasıl yani?” dedi.

Dayısı oğluna, “Gel evladım, gel! Hem telefonu hem de senin Türkçeni güçlendirelim.” dedi.
“Hadi görüşürüz Mert!”